

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22893/2023
28.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца – противтуженог Привредног друштва „Миранко“ д.о.о. из Крушевца, чији је пуномоћник Дејан Обреновић, адвокат из ..., против туженог – противтужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Звонимир Милановић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца – противтуженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 1013/23 од 30.05.2023. године, у седници одржаној 28.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца – противтуженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 1013/23 од 30.05.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца – противтуженог изјављена против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 1013/23 од 30.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Гж 1013/23 од 30.05.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца – противтуженог и потврђена пресуда Основног суда у Крушевцу П 1669/22 од 22.11.2022. године, исправљена решењем тог суда П 1669/22 од 06.01.2023. године, којом је одбијен тужбени захтев за обавезивање туженог – противтужиоца да тужиоцу – противтуженом на име дуга за испоручену топлотну енергију за период мај 2013. године – март 2014. године исплати 17.813,06 динара, са законском затезном каматом на појединачно означене месечне износе од доспелости до исплате; усвојен противтужбени захтев и тужилац – противтужени обавезан да туженом – противтужиоцу исплати 71.454,80 динара са законском затезном каматом на појединачно означене износе почев од доспећа до исплате; обавезан противтужени да противтужиоцу надокнади парничне трошкове од 219.608,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац – противтужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП учињене

у поступку пред другостепеним судом, са предлогом да се о ревизији одлучи сходно одредбама члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Одлука о неоснованости тужбеног захтева за исплату дуга на име испоручене топлотне енергије, односно основаности противтужбеног захтева за враћање стеченог без основа наплаћеног за испоручену топлотну енергију резултат је утврђења да је тужени, као купац топлотне енергије, након отуђења непокретности обавестио тужиоца, снабдевача овом енергијом о промени купца, те да је тужилац за спорни период мај 2013. – март 2014. године, у књиговодственој евиденцији задуживао треће лице, а не туженог. Питање испуњености услова за промену својства купца топлотне енергије у евиденцији снабдевача је фактичко питање, условљено држањем обе уговорне стране и савесношћу у извршењу права и обавеза из уговора, па имајући у виду утврђено чињенично стање и разлоге на којима су засноване нижестепене пресуде, по оцени Врховног суда, не постоје правна питања због којих би било потребно да се о ревизији одлучи као о посебној.

Из изнетих разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне по члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

По одредби члана 468. став 1. ЗПП спорови мале вредности су они у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. По одредби члана 479. став 6. ЗПП ревизија против одлуке другостепеног суда у спору мале вредности није дозвољена.

Тужба је поднета 28.04.2014. године и вредност предмета спора по тужби је 17.813,06 динара. Противтужба је поднета 06.12.2016. године и вредност предмета спора по противтужби је 71.454,80 динара. Наведена вредност предмета спора не прелази износ од 3.000 евра у динарској противвредности, поступак је спроведен по правилима о споровима мале вредности, па је у смислу напред наведених одредби ревизија недозвољена.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**